

Text ke kurzu staré čínštiny 3 (22. 3. 2006)

溫人之周。周不納客。問之曰。客耶？對曰。主人。問其巷而不知也。吏
因囚之。君使人問之曰。子非周人也。而自謂非客。何也？對曰。臣少也
誦詩曰。普天之下，莫非王土。率土之濱，莫非王臣。今君天子，則我天
子之臣也。豈有爲人之臣而又爲之客哉。故曰。主人也。君使出之。

溫 wen1 stát Wen

周 zhou1 dynastie Zhou, zde území pod přímou správou Zhouů

納 na4 vstoupit; přijmout, nechat vstoupit

客 ke4 host

耶 ye2 *tázací částice*

對 dui4 stát proti (komu); odpovědět

主 zhu3 domácí, místní (v protikladu k hostu 客)

巷 xiang4 vedlejší ulice, bydliště

吏 li4 úředník

因 yin1 kvůli, podle, na základě čeho

囚 qiu2 uvěznit

使 shi3	poslat; způsobit, nařít
臣 chen2	ministr, služebník; <i>zdvořilé já</i>
少 shao4	mladý
誦 song4	recitovat, zpívat
詩 shi1	báseň, píseň
普 pu3	celý, celkový
下 xia4	pod
土 tu3	půda, země
率 shuai4	následovat, jít podél
濱 bin1	břeh, okraj
今 jin1	teď, v současnosti; v daném případě
君 jun1	pán, vládce
則 ze2	nato, pak, tedy, tudíž
豈...哉	
qi3...zai1	<i>zvolací</i> jakpak!
故 gu4	příčina; proto, tudíž
出 chu1	vyjít (pohyb zevnitř ven), objevit se, vynořit se